

[Ellinger.]

boende Mand er dømt til at skulle betale, og saa vil man ikke kunne nægte ham Valuta dertil. Eller der kan blive udlagt Arv i et Bo til en i Udlandet boende Dansker — man kan ikke nægte ham Valuta dertil. Eller der kan ske Udlæg i Boet hos en Mand, som bor i Udlandet, og hans Møbler o. s. v. vil maaske blive solgt til Spotpris, skønt han har Pengø herhjemme. En i Udlandet boende, som har sin Formue f. Eks. liggende her i Værdipapirer i en Boks eller paa anden Maade, maa dog være i Stand til at faa Renterne deraf sendt ud af Landet, det vil man ikke kunne nægte. Der er saaledes en Række af Tilfælde, hvor der maa udøves et Skøn.

Vi deler Ministerens Forhaabninger om, at Lovforslaget vil være tilstrækkeligt, men jeg kan ikke sige andet end, at jeg ikke rigtig kan begrunde dette Haab. Loven kan endogsaa, hvis der ikke skønnes rigtigt i Tilfælde som dem, jeg nævnte, og andre Tilfælde, have den modsatte Virkning, nemlig i Udlandet at svække Tilliden til dansk Valuta. Det bliver derfor et Spørgsmaal, som hver enkelt maa afgøre for sig selv, hvorvidt man nu finder det rigtigt at træffe denne begrænsede Del af Valutaforanstaltninger og altsaa tage Valutaforanstaltningerne hver for sig. Vi for vort Vedkommende vil stille vore Medlemmer frit. Jeg personlig vil sammen med andre Medlemmer gaa med til denne Foranstaltning, skønt det ikke er uden Overvindelse, at man gaar med til en Foranstaltning, som man mener er kun et halvt Skridt.

Veistrup: Jeg havde tænkt mig, at naar Oppositionen havde fremført de kritiske Bemærkninger, det nu en Gang er en Oppositions Opgave at fremsætte, blev det sikre Resultat, at vi alle sammen stemte for Lovforslaget, men efter de Udtalelser, den ærede sidste Taler fremsatte, kan det være, at det neppe former sig paa denne Maade. Imidlertid skal jeg for mit Vedkommende paa mit Partis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Hvad det sidste Lovforslag angaar, Forslag til Lov om Forlængelse af Loven om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, synes jeg ikke, at der kan fremsættes nogen saglig Begrundelse imod at vedtage denne Lov. Det forekommer mig nemlig, at de Forhold, som betingede selve Lovens Tilblivelse, i fuldt Maal er til Stede i Øjeblikket, og derfor ser jeg ikke rettere end, at vi maa

tage Konsekvensen af vor tidligere Stilling og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Det første Lovforslag, Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, fremkommer jo, som der allerede er gjort opmærksom paa, vedtaget af de 4 Partier i Folketinget, og man maatte vel paa Forhaand kunne antage, at ikke alene Rigsdag og Regering, men alle kunde være enige om i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt at værne den danske Valuta. Imidlertid er det desværre saadan, at saa snart der er rørt Vande, er der altid Folk til Stede med Fiskeredskaaberne, Folk, som, hvor der er personlig Fordel at hente, ikke gør sig Samvittighedsskrupler af at høste en saadan personlig Fordel, selv om det vil skade samfundsmæssigt. Derfor finder jeg det rimeligt, at man træffer Foranstaltninger til i videst mulig Udstrækning at hindre den Spekulation, som ogsaa under de nuværende vanskelige Forhold er til Stede. Det er den simple Ting, som Forslaget, bortset fra alt andet, gaar ud paa: i størst mulig Udstrækning at hindre denne Spekulation, hvorved Forholdene herhjemme vanskeliggøres, saa at vor Valuta svækkes.

Da vi forhandlede om Loven om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, var der to Ting, man stærkt ønskede maatte ske, naar Loven blev vedtaget, nemlig at Kronen saa vidt muligt skulde følge den engelske Valuta, og dernæst, at vi kunde blive fri for de Svingninger i Valutaen, som vi har kendt tidligere, og som har ført til saa urimelige Resultater. Det forekommer mig, at disse to Forudsætninger saa nogenlunde har holdt Stik. Om det ved de Foranstaltninger, der her tages, i lige saa høj Grad kan lykkes at naa det tilsigtede Maal, er et andet Spørgsmaal; men vi har jo Lov til at haabe det. I alt Fald vil jeg for mit Partis Vedkommende anbefale de to Forslag til hurtig Behandling her i Tinget.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser, og jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre.

Venstres ærede Ordfører (Stensballe) sagde, at det forekom ham, at Regeringen havde stillet sig alt for beskedent med Hensyn til det Ansvar, som Staten havde for Udviklingen af den Valutasituation, vi er kommet ind i, idet han henviste til, at der var et Statslaan, der skulde indfries og delvis indfries overfor Udlandet. Jeg skal dertil sige, at dette Statslaan er jo indfriet, og der var ingen, som kunde vide, da England gik